

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 6. Innocentius in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

præcipuis nominatim ad hoc Concilium Sæcul. XII.
A.C. 1130.
 vocatus, non sine timore itineri se dedit,
 optime gnarus, quam grave & quantis Ernold. l. II.
vit. Bern. c. I.
 periculis obnoxium negotium tractare-
 tur. Sed in via objecto sibi somnio re-
 creatus est; nam conspiceret sibi videba-
 tur maximi spatii Ecclesiam, in qua una-
 nimi omnium voce Laudes Dei decanta-
 bantur, unde ipse firmissimam pacis spem
 concepit. Concilio Stampis congrega-
 to, præmissis jejuniis & precibus, Rege
 cum Episcopis & Optimatibus sedente,
 ad consultandum de re tanta, omnes uno
 ore condixerunt; eandem sententiam se
 amplexuros esse, quæ Bernardo melior
 visa fuisset, ejusque arbitrium simpliciter
 secuturos. Ipse, id suadentibus amico-
 rum fidissimis, provinciam sibi oblatam
 trepidans recepit. Tum electionis for-
 ma, eligentium prudentia & meritis, il-
 liusque, qui prius electus fuerat, vita &
 fama solícite pensatis, Innocentium pro
 Legitimo Pontifice haberi oportere toto
 Conventu applaudente, pronunciavit.
 Mox Laudes Divinæ pro more decanta-
 tæ, omnesque Innocentii Electioni sub-
 scribentes eidem obedientiam promise-
 runt.

§. VI.

Innocentius in Francia.

Inter hæc cum Innocentius Papa Pisas
 per-

Sæcul. XII.
A.C. 1130.

*Act. ap. Ba-
ron.*

*Otto Fris.
VII. c. 18.*

*Order. l. 13.
p. 893.*

*Innoc. ep. 27.
Sup. lib.
LXIV. §.
29.*

pervenisset, maximo cultu exceptus, ibique aliquamdiu moratus, complura negotia, tum ad illam urbem, tum ad alias totius Tusciæ spectantia, Pontificia auctoritate confecit. Tum Pisanis civibus valedicens, & pro acceptis obsequiis gratias agens, triremi denuo conscensa Genuam vectus est, & inde in portu S. Agidii in Provincia appulit. Rursusque Vivarium, Anicium in Alvernia & Claromontium venit, ubi Concilium celebrans Conradum Archiepiscopum Salisburgensem, & Eribertum Monasteriensem, Regis Lotharii Legatos, exceptit. Inde Papa Cluniacum divertit, cujus Abbatiae monachi, ubi nuncium de Innocentii in Franciam adventu acceperunt, ei sexaginta equos mulosve cum omni apparatu Pontifici & Cardinalibus & famulis necessario in obsequium obvios miserunt. Papam deinde apud ipsos divertentem diebus undecim detinuerunt, quo temporis spatio novam eorum Ecclesiam eadem die, qua Urbanus II. Altare Princeps ante annos triginta quinque dedicaverat, nempe vigesima quinta Octobris, consecravit. Hæc Cluniacensium submissio Innocentio Papæ magnam auctoritatem in toto Occidente conciliavit, cum omnes viderent Innocentium Petro Leonis, quondam alumno & inter ipsos monacho, præferri.

Papa

Papa Cluniaci diversante, Rex Ludovicus Sugerium Abbatem misit, qui eum suo nomine salutaret. Tum ipse cum Regina & Principibus filiis suis usque ad Monasterium S. Benedicti ad Ligerim obviam se intulit, ubi ad ejus pedes prostratus & Pontifici & Ecclesie sua obsequia obtulit. Complures Episcopi quoque iter facienti Papae occurrerunt, ac inter alios Geofridus Carnotensis, qui eum ad urbem suam Episcopalem deduxit. Interea S. Bernardus ad Regem Angliae se contulerat, persuasurus, ut Innocentium Papam veneraretur; ejus enim Episcopi repugnabant. Regi quoque reluctanti, quid times, inquit S. Bernardus, an forte peccaturum te credis, si Innocentio obedias? si sollicitus fueris, quo pacto de aliis peccatis tuis Deo rationem reddas, istud ego in humeros meos suscipio. Quibus auditis Rex victas manus dedit, & e terris Ditionis suae egrediens Carnotum ad Papam venit, permultis Episcopis & Optimatibus ejus vestigia sequentibus. Itaque ad exemplum Regis Franciae Innocentii pedibus advolutus, suo & Subditorum suorum nomine ei obedientiam filialem pollicitus est. Haec decima tertia Januarii anno millesimo centesimo trigesimo primo agebantur. Rex deinde Papam Rotomagum deductum multis donis suis cumulavit, atque

Sæcul. XII.

A.C. 1130.

vit. Lud.

p. 318.

*vit. Ber-**nard. l. II.*

c. I.

Orderic lib.

13. p. 895.

Malmesb.

Secul. XII. atque Optimates quoque suos, quin &
 A.C. 1130 Judæos Summo Pontifici munera afferre
 iussit.

§. VII.

*Innocentius Papa a Germanis salu-
tatur.*

Chro. Magd. Innocentius in Germaniam ad Regem
M. S. ap. Lotharium miserat Gualterium Archi-
Mabil præf. episcopum Ravennatem, cum Legati po-
in Bern. n. 41. testate, qui Concilio sexdecim Episcopo-
 rum a Lothario Herbipoli, mense Octo-
 bri, anno millesimo centesimo trigesimo,
 convocato interfuit; in eo autem Inno-
 centius Papa a Rege Lothario omnibus-
 que præsentibus electus & confirmatus
 est. Unde Legatus Papæ ex Germania
 reversus literas attulit, in quibus a Rege
 & Episcopis totius Gentis nomine roga-
 batur, ut ad eos divertere & sua præsen-
 tia Germanos honorare dignaretur. Per
 affectum autem & devotionem Franco-
 rum non statim abire licuit, sed demum
 postquam varias Ecclesias invisisset, in
 Lotharingiam transit & Leodium perve-
 nit, ubi Franci Conventum celeberrimum
 Episcoporum & Principum, Dominica
 ante medium Quadragesimæ, vigesima
 secunda Martii, anno millesimo centesi-
 mo trigesimo primo, egerunt. Aderat
 Rex Lotharius cum Regina conjugè,
 cumque cuncti procederent ad excipien-
 dum